

Til Folketingets Beskæftigelses og Sundhedsudvalg

27.03.2014

Spørgsmål angående retsikkerhed overholdes for borgere der er sygdomsramte og ikke afklares, selvom de seneste skarpe reformer indenfor kontanthjælp og nu sygedagpenge skulle gøre dette?

Vi har mange spørgsmål omkring hvad der reelt gøres for syge borgere her i landet.

Mange sygdomsramte rammer et økonomisk og personligt hul, når de i realiteten ude i kommunerne ikke afklares ifht. Deres sygdom og forbedre deres livskvalitet og økonomiske situation.

Tidlig indsats ifht. sygdom og arbejde, er næppe det der gøres i realiteten.

Årelange arbejdsprøvninger, adskillige lægeattester og genvurderinger og behandlinger er resultatet af den så ellers "tidlige indsats".

Syge borgere holdes henne på kontanthjælp og rammes også af gensidig forsørgerpligt.

Dette er dog ikke meningen, som I selv siger. For den der ikke kan, skal jo ikke sættes ned i ydelse – eller slet ikke få noget.

Dobbeltmoral?

Men dette sker – over hele landet! Syge borgere pålægges gensidig forsørgerpligt, går fra deres hjem og er stadig ikke afklaret ifht. Videre forløb.

Henvielse til rehabiliteringsteam, sker kun som sidste instans, og her er ventetiden på at få et møde op til et halvt år og mere. Afgørelser fra rehabiliteringsteams, behøver kommunerne heller ikke tage seriøse, hvis de måtte mene noget andet om borgerens sygdom og funktionsevne.

Der er også sager hvor der ikke sker noget i flere år og syge borgere bliver bare smidt ned i bunken nederst, indtil de igen dukker op på samme sagsbehandlers bord, når stakken er endevendt – endnu engang!

Ja, syge borger rammer et hul, uden en mulighed for at klage om deres sagers behandling, kun hvis de måtte have en direkte afslag fra kommunen ifht. Deres sag. Dvs. afslag på sygedagpenge, kontanthjælp og andre ansøgninger.

Alt hvad der bliver begået af lovbrud indimellem, ties ihjel.
Hermed holdninger – til speciallægeerklæringer, sygdom, indsats til kun ordinær marked m.m.

At vi som sygdomsramte er en belastet gruppe, er der ingen tvivl af. Vi lever på en ydelse der er beregnet til at være midlertid og at fokus er på hurtig afklaring i de offentlige debatter.

Og som skrevet før er bagsiden af denne gyldne medalje, sort og meget beskidt og fyldt med spekulationer for kommunernes og regeringens fordel.

Vi sparer millioner på at sygdomsramte er på en social ydelse som kontanthjælp og der ydes refusion for kommunen, når den stakkels sygemeldte presses i nedslidende årelange forløb.

Det er på tide at kassetænkning indenfor kommunernes sagsbehandling fjernes.

Kommunernes åbenlyse og skjulte lovbrud i syge borgers sagsbehandling straffes med en bøde!

Sygdomsramte borgere burde have krav på en erstatning ifht. Hvor længe de er blevet holdt henne i systemet – svarende til erhvervsstabsersatning.

Dvs. har din, borgerens sag, kørt i 1, 6 , 12 år eller mere – skal du have en erhvervsstabsersatning for disse år plus procenttillæg – da du som borgere jo ikke kan arbejde.

Dette burde kommunen betale, da de ikke har afklaret borgeren, i alle disse år, men i stedet lade hende / ham være på en kontanthjælpstilignende forsørgelse eller ingen forsørgelse.

Jeg vedhæfter min egen beretning.

Initiativtager Syg på Bornholm

Paula Koehler